

men ogsaa de, man tilkultiverer, og hvorledes Landstinget har forlangt større Told pr. Kubitfod Træ som Toldbestyttelse paa de vigtigste Trævarepositioner, og hvorledes nu Kommissionen ved at finde en Mellemproportional, har, som jeg sagde, søgt at løse Opgaven, og det forhaabentlig paa en saadan Maade, at man kan slutte sig dertil. Vanfseligheder vare i høj Grad til Stede under Metalvaregruppen, men jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa. Jeg vil kun gentage, at jeg med Paaskønnelse ser, at de mange Enighedspunkter ere opnaaede. Man ser i Resapitulationen, hvorledes der blandt 72 Positioner har været 45, hvorom Enighed er opnaaet, og naar man ser, at der foruden ved de to Positioner, jeg nævne, er opnaaet Enighed paa mangfoldige andre vigtige Punkter, kan man, som jeg sagde, kun glæde sig derover. Jeg skal nu ikke gennemgaa disse Enighedspunkter, da de allerede af det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Meergaard) ere blevne udhævede.

Jeg skal dernæst ogsaa takke Kommissionen, fordi den ikke har hørt til de livsvarige Kommissioner, men i en dog nogenlunde overkommelig Tid, især i Forhold til Stoffets Mængde, har bragt et Resultat her paa Bordet. Det var overordentlig paa-trængende, hvis man i denne Rigsdags-samling vilde bekræftige sig med Toldreformen, at faa Lovforslaget frem i nogenlunde rimelig Tid, og dette maa da ogsaa for en Del motivere, at Regeringen ikke har overvejet ret længe, om man skulde stride til Forelæggelsen af Lovforslaget, men har bestemt sig til lige i de samme Dage, som Betænkningen fra Kommissionens Side var færdig, at indbringe Forslaget uden at afvente, at de øvrige vigtige Stattelove, jeg har tilladt mig at bebude, kunde lægges samtidig paa Huset's Bord, hvad der naturligvis havde været det ønskeligste.

Jeg vil lige over for det ærede Medlem, der først havde Ordet, det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Jøgtmann) udhæve, at naar han har bebrejdet Regeringen, at Regeringen ikke indtager, forekommer det ham, et tilstrækkelig mæglende Standpunkt i denne Sag, idet Regeringen har sluttet sig til, hvad der i Almindelighed betegnes som Flertalsforslaget, tror jeg netop, at Regeringen her i denne Sag kan siges i det mindste til en vis Grad allerede nu at indtage en mæglende Stilling. Der var Forventninger oppe, som ogsaa havde stor Berettigelse, om, at man vilde forelægge Forslaget i Landstinget. Det er jo Landstinget, der har afgivet de

fuldige Betænkninger ved de sidst foregaaede Behandlinger af Toldloven, og Landstinget havde da vistnok et Krav paa, at man vilde begynde der, saa meget mere, som man egentlig ikke kan sige, at Landstinget hidtil i denne Session er blevet særlig overanstrengt med Arbejde eller har faaet ret meget Arbejdstof sendt op her fra dette Ting. Smidlertid fandt Regeringen det naturligt og rigtigst og ogsaa mest formaalstjenligt at fremsætte Lovforslaget her i dette Ting i en vis Tilnytning til andre Love, nemlig de Stattelove, som jeg før omtalte, og som jeg jo tidligere har bebudet, og Regeringen har gjort det i Haab om, at her ville Lovforslagene finde en alt sammensluttende Overvejelse, muligvis og forhaabentligvis endogsaa i et og samme Udvalg. Man haabede, at man ved at indbringe disse vigtige Stattelove her ogsaa vilde finde et ærligt Tilsvær og en hurtig og grundig Behandling af Lovene — selvfølgelig hermed ikke ment, at ikke akkurat det samme vilde have fundet Sted i Landstinget. Jeg tror dog ikke at tage fejl i, at det falder mere i Folketingets Smag, at man begynder paa dette Sted, hvor Finansloven ogsaa hviler, og hvor disse Spørgsmaal paa ethvert eneste Punkt gribe ind i hele den store Finansstatus. Men det er ikke den eneste Maade, hvorpaa Regeringen, som jeg sagde, har ønsket at træde mæglende op. Det største Moment ligger efter min Opfattelse deri, at de Lovforslag, som her i disse Dage ere under Behandling, ikke komme alene, men komme samtidig med en Indkomst- og Formuesskat, thi jeg haaber, at det ikke skal vare længe, inden jeg ogsaa kan fremsætte disse Lovforslag. Der vil derved blive gjort en gennemgribende Forandring i hele vort Skattevæsen, og særligt i Forhold til Storindustrien. Det er jo klart, at naar Storindustriens Indehavere, baade Privatpersoner og Aktieselskaber, blive underkastede en Indkomstsstat og en Formuesskat, er deri allerede en vis Berettigelse til at vente, at man ikke i samme Grad, som der ellers kunde være rig Opfordring til, navnlig set fra Frihandlernes Synspunkt, griber ind i den Bestyttelse, disse Storindustriens Indehavere ere i Besiddelse af. Det er dog klart, at naar man paa anden Maade kan skaffe Statskassen Erstatning for disse Virksomheder og deres privilegerede Stilling, er der ikke den forøgede Anledning til at berøve dem Bestyttelsen. Jeg skal endnu udhæve et Punkt, som det forekommer mig kan tages til Indtægt for Regeringen ved Fremjættelsen af begge disse Lovforslag, og det er et negativt Punkt, nemlig den Omstændighed, at Rege-